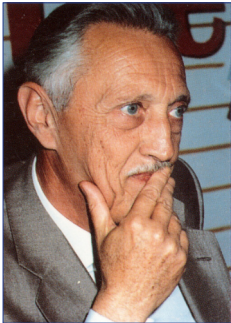

143 grønlandske kvinder stævner den danske stat

Respekt for Menneskeliv

Jérôme Lejeune

Respekt for Menneskeliv (RFM) er en uafhængig dansk Pro-Life-organisation, som arbejder på grundlag af Lejeune-erklæringen.

Den franske læge og genetiker Jérôme Lejeune (1926–1994) var en af det 20. århundredes betydeligste biologiske forskere og modtog i 1962 Kennedy-prisen. Han var professor i fundamental genetik ved René Descartes Universitetet i Paris og medlem af Det pavelige Videnskaberne Akademi.

I slutningen af 1950'erne opdagede han det

ekstra kromosom (trisomi 21), som forårsager Downs syndrom. Han var dermed den første genetiker, der identificerede en arveligt bestemt sygdom.

Lejeune var gennem hele sin karriere en utrættelig og frygtløs fortæller for livets sag. Som kristen læge og forsker fastholdt han, at ethvert menneskeliv – fra befrugtningsøjeblikket til en naturlig død – har krav på ubetinget respekt og således aldrig må gøres til et middel eller til et forsøgsobjekt.

Lejeune-erklæringen

Fra befrugtningsøjeblikket, dvs. det tidligste øjeblik af biologisk eksistens, er barnet et menneske, et selvstændigt individ,

genetisk forskelligt fra moderen, som giver det næring og beskyttelse.

Fra befrugtningsøjeblikket og resten af dets liv er det det samme levende menneske, som vokser, udvikler sig, modnes og til slut dør.

Det er i besiddelse af egenskaber, som gør det forskelligt fra alle andre mennesker.

Det er unikt og derfor uerstatteligt.

Det er lægens opgave at tjene livet fra dets begyndelse til dets afslutning.

Den respekt for menneskelivet, som er grundlaget for lægens arbejde, kan således aldrig gøres betinget af patientens alder eller tilstand i øvrigt.

Foreligger der vanskelige omstændigheder i forbindelse med en graviditet, er det lægens pligt at gøre sit yderste for at hjælpe både mor og barn.

Det strider derfor direkte mod en læges opgave at afbryde et svangerskab i den hensigt at ville afhjælpe sociale, økonomiske, psykologiske eller genetiske problemer.

RFM holder liv i debatten

Vi forsøger til stadighed at skabe opmærksomhed om alle områder, hvor respekten for menneskelivet er helt eller delvist undergravet. Derfor beskæftiger vi os ikke alene med abortproblematikken, men også med emner som aktiv dødshjælp, reproduktionsteknologi, genteknologi og befolkningspolitik.

RFM rådgiver

Vi har oprettet en gratis rådgivningstjeneste for gravide. Er du i tvivl, om du magter at gennemføre svangerskabet, eller har du problemer efter en abort – så ring til sekretariatet (5576 7652), hvis du vil have en personlig samtale, eller send os en mail: info@rfm.dk

RFM informerer

Foruden dette blad udsender RFM gratis informations- og undervisningsmaterialer, som du kan bestille på sekretariatet. Nogle af dem kan downloades fra vores hjemmeside www.rfm.dk. Vi kommer gerne ud på skoler, i foreninger og menigheder med aktuelle debatoplæg og foredrag.

Respekt for Menneskeliv

Lundby Hovedgade 104, 4750 Lundby

cvr.nr.: 29685487 • tlf.: 5576 7652 • E-mail: info@rfm.dk

Ved indbetaling af frivillige bidrag til RFM via netbank: FI-nummer (73) 85891774 – eller: reg. nr. 9070 konto 2073074765

RFM nyt **45. årgang nr. 1**

ISSN 0906-4605 (trykt udgave)
ISSN 2246-4034 (net-udgave)

Bladet udkommer
tre gange årligt og sendes gratis
til alle tilsluttede.
Årligt mindstebidrag 150 kr.
For familier 200 kr.

Redaktion

Torben Riis
ansvarshavende

Redaktion og
bladekspektion
Lundby Hovedgade 104
4750 Lundby
tlf 55767652
info@rfm.dk

Skal du flytte?

**Så husk venligst
at sende os din nye adresse
på info@rfm.dk
– eller ring til os!
Det er ikke nok
at melde flytning til
folkeregisteret eller
postvæsenet.**

BETALINGSSERVICE

**Det vil være en stor hjælp, hvis
du tilmelder din årlige betaling
til betalingsservice.
Det kan du gøre, når du
næste gang modtager
girokortet.
Her står der, hvordan du bærer
dig ad, og det er faktisk
helt ligetil.**

Anvendelse af artikler
fra bladet er tilladt
med kildeangivelse

Fra løgnens til realiteternes verden

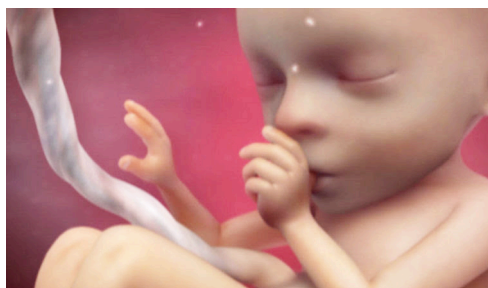
De åbenlyse løgne fra abort-lobbyen, som vi i årevis er blevet bombarderet med — f.eks., at ufødte børn er en del af moderens krop, eller at abort er en sundhedsydelse — lever desværre stadig i bedste velgående.

Til gengæld er vi nu kommet til det punkt, hvor man ikke længere kan se bort fra, at manglen på fødsler har bragt os i vanskeligheder. Med andre ord: vi kan ikke længere stille med den arbejdsstyrke, der skal til for at holde virksomhederne og den offentlige sektor i gang. Og det er selvfølgelig noget, politikerne er nødt til at forholde sig til, fordi det i sidste instans bliver en trussel mod økonomien og dermed også mod velfærdsstatens fortsatte eksistens. Læs mere om det på side 4.

På side 5 kan du læse om den danske stats alvorlige krænkelse af 143 grønlandske piger, som mod deres vilje fik lagt spiral op for at hindre dem i at sætte børn i verden.

Det skal blive interessant at se, hvordan Mette Frederiksen & CO denne gang vil gribe sagen an med hensyn til at ryste op med erstatninger til ofrene for overgrebene. Det var langt fra kønt, da det drejede sig om de 22 børn, der i 1950'erne var blevet brugt som forsøgskaniner af Hans Hedtoft & CO (se RFMnyt's efterårsnummer 2022).

Side 9-11- stiller den katolske teolog Lars Messerschmidt spørgsmålet, om hvorvidt det giver mening at tale om »det kristne menneskesyn« og kommer i den sammenhæng også ind på de ufødte børns rettigheder.

Torben Riis

Er lemmingernes vandring, eller om man vil, vores kollektive selvmord omsider ved at være forbi?

Måske er der nogle læsere, der stadig husker den tid, hvor statsministeren hed Anders Fogh Rasmussen, og hvor vi i forårets nummer i 2004 af RFMnyt citerede ham for disse ord:

»Vi må sige, at fødselstallet faktisk er i underkanten af, hvad vi kunne ønske os. I gennemsnit bliver der født væsentligt færre end to børn pr. familie. Alt andet lige bliver der på den måde færre danskere i fremtiden«.

Professor P.C. Matthiessen

Advarslen var allerede kommet fra tidens mest fremtrædende ekspert i demografi, professor P.C. Matthiessen, som i 1989 i Berlingske Tidende bl.a. skrev:

»Det er kun **indvandrings-overskuddet**, som siden 1985 har forhindret **befolkningstilbagegang**. Medmindre der indtræffer en betydelig forøgelse af fødselsniveauet, vil der efterhånden fremkomme et stigende **fødselsunderskud**.

*Antallet af kvinder i den frugt-bare alder (15-49) vil nemlig falde, fordi denne aldersklasse efterhånden kommer til at bestå af **de meget små årgange**, som kom til verden efter 1970'erne.*«

Og i 2016 så professoren sig igen nødsaget til at udsende denne advarsel om situationen i hele Europa:

»Der fødes for få børn til blot at holde befolkningstallet konstant. Siden 1960'erne har samtlige EU-lande oplevet **et betragteligt fertilitetsfald**. I så godt som alle EU-lande er det gennemsnitlige antal levendefødte børn pr. kvinde i dag mindre end 2 ...

... Mens antallet af personer i de produktive aldersklasser (15-64 år) falder med 42 mio., stiger antallet af ældre med 55 mio. Det betyder **færre hænder til at forsørge de ældre** og dermed pres på skattesystemet og den sociale sektor.«

Men lyttede vi, og gjorde vi noget ved det? Ikke i noget næneværdigt omfang. Men nu ser det imidlertid ud til, at medierne og politikerne er ved at vågne op blandt andet under indtrykket af, at antallet af fødte børn i 2022 var det laveste i 35 år.

Imidlertid skal vi ikke se bort fra, at man foreløbig kun er nået til

»der-må-gøres-noget-stadiet«. Det næste stadium kunne lyde således: »Er det overhovedet muligt på nuværende tidspunkt at gøre, hvad der skal til for at vende udviklingen?«

Det må siges nærmest at være et retorisk spørgsmål. Alene fordi vi forlængst er nået dertil, hvor en forøgelse af fødselsniveauet blandt andet ville kræve, at hver familie måtte bidrage med mindst tre børn.

Men hvem tror på, at ret mange frivilligt ville sætte 3 eller 4 børn i verden for at frelse fædrelandet, eller for den sags skyld lade sig bestikke af det dertil passende ministerium?

Betyder det så, at vi kan se frem til et stadigt faldende antal europæere, uden at vi er i stand til at ændre noget?

Sådan ser det ud. Men der **er** faktisk en løsning. Den koster ikke alverden, og den kan iværksættes inden for en rimelig tid. Den kræver blot, at vi afskaffer den infame lov, som i over 50 år har tilladt en hvilken som helst kvinde at slå sit barn ihjel uden nogen begrundelse.

Gør vi det, kan vi i Danmark se frem til at tage imod omkring 14.000 ekstra børn hvert år. Det bliver et herligt babyboom!

Den danske stat er blevet stævnet for krænkelse af grønlandske pigers menneskerettigheder fra 1960'erne til 1970'erne

Flittige læsere af dette blad vil sandsynligvis kunne huske efterårsnummeret i 2022, hvor vi fortalte om de 22 grønlandske børn i alderen 6-7 år, der blev sendt til Danmark som et led i et såkaldt videnskabeligt eksperiment — vel at mærke uden deres forældres samtykke.

Denne gang drejer det sig om ikke færre end 143 grønlandske kvinder, som fra 1960'erne til 1970'erne har været udsat for krænkelse af deres menneskerettigheder, nærmere bestemt fået opsat en spiral, som mod deres vilje har forhindret dem i senere at kunne sætte børn i verden

DE 3 ANKLAGER

Og hermed har den danske stat ifølge kvindernes advokat, Mads Krøger Pramming, gjort sig skyldig i

1) at have overtrådt forbuddet mod tortur,

Naja, et af de mange ofre: Jeg vil gerne afkolonisere min egen krop. Det var som om jeg var statens ejendom, min krop, mit underliv, var statens ejendom. Nu kan jeg sige, at det er min krop.

2) have brudt artikel 8, dvs. retten til privatliv og familie, og

3) artikel 14, som forbyder diskrimination ligesom i dette tilfælde, hvor det, der sker, udelukkende gælder grønlandere.

Det er snart to år siden, at historien om spiralkampagnen« (dvs. de danske myndigheders tvangsindgreb på de grønlandske piger) er forsvundet.

En af pigerne, Naja, som nu er en ældre dame, husker hvorledes hun kun 14 år gammel fik lagt en spiral op, uanset at hun ikke var seksuelt aktiv.

Hun blev ligesom de andre piger sendt på sygehuset af den danske distriktslæge, som dagen inden havde besøgt deres skole:

Vi fik hver især at vide, at vi skulle op til sygehuset og få lagt spiral

op. Der var ingen vejledning, vi blev ikke spurgt, og mine forældre blev heller ikke spurgt.

I 46 år, fortæller hun, har det været en oplevelse, som hun har båret alene rundt på. Nu ved hun, at hun og pigerne i hendes klasse langt fra var de eneste.

Formålet med disse indgreb var Grønlandsministeriets og Sundhedsstyrelsens ønske om at kontrollere antallet af fødsler — kort sagt det, man dengang kaldte »befolkningspolitik«, og som de vestlige lande siden har camoufleret bag udtryk som »reproduktive rettigheder« og/eller »reproduktiv sundhed« — den første gang på FN-konferencen i Cairo i 1994.

De lugtede fra begyndelsen af Malthusisme, socialdarwinisme, racisme og nazisme.

TR

Hvad er egentlig forskellen på at have mæslinger eller at være gravid?

Dette spørgsmål stiller to bio-etiske forskere, Anna Smajdor og Joona Räsänen, fra hhv. Norge og Finland i en artikel i "Journal of Medical Ethics".

De fleste ville vel mene, at dette er et tåbeligt spørgsmål. For svaret er da, at graviditet ikke er en sygdom, selvom den kan indebære risici for at pådrage sig følgesygdomme.

Men sådan ser de to lærde damer slet ikke på det. Dette svar på spørgsmålet ser de nemlig som typisk for "pronatalister", dvs. dem, der stadig mener, at børnefødsler er en god ting! Lad os se på deres argumentation!

Artiklen er imidlertid meget lang, så vi må nøjes med enkelte nedslag. Mine kommentarer følger citaterne i kursiv:

Graviditet som en sygdom

De to forskere *"argumenterer for, at der er tvingende grunde til at betragte graviditet som en sygdom. Ligesom en sygdom påvirker graviditet den gravide persons helbred og forårsager en række symptomer fra ubehag til død. Ligesom en sygdom kan graviditet behandles medicinsk."*

Men at noget er "ligesom" noget andet, betyder ikke, at det er identisk med det! Der kan sagtens være en masse ligheder mellem væsensforskellige ting. Plejeforældre påtager sig f.eks

roller over for et plejebarn, der er ligesom dem, de naturlige forældre har over for deres eget barn. Men ingen ved deres fulde fem ville vel hævde, at en plejefamilie og en naturlig familie er det samme, lige så lidt som de ville mene, at sygdom og graviditet er det samme, fordi de kan have sammenlignelige symptomer. Der er blot tale om tilfældige ikke essentielle ligheder. *"Ligesom en sygdom er graviditet forårsaget af en ekstern organisme, der invaderer værtens krop. Ligesom en sygdom kan risikoen for at blive gravid reduceres ved hjælp af forebyggende foranstaltninger."*

Her hopper kæden helt af for de to bioetikere, for nu fæstner de sig ikke blot ved overfladiske ligheder! De hævder, at selve årsagen til graviditet er lig med

årsagen til sygdom, for begge er resultatet af noget udefra kommende. Men hvis både mandens og kvindens kønsorganer netop er, som de er, for at sædcelle og æg kan mødes, hvordan kan der så være tale om en "invasion", der jo har en bitone af noget fjendtligt og skadeligt?

Tilhængere af abort plejer at forsvare deres holdning ved at referere til kvindens ret til at bestemme over egen krop, som om fosteret var en del af dem. For artiklens forfattere er fosteret dog et skadeligt fremmedlegeme. Men det er åbenbart ligegyldigt, om det er det ene eller det andet, så er aborten legitimeret. Ingen ser imidlertid situationen ud fra fosterets perspektiv. Mon det også anser sin vordende mor som et fjendtligt fremmedlegeme, det tilfældigvis er koblet til? Det burde det måske!

"Forestil dig en patient, der besøger lægen, med en mavemasse, der stiger i størrelse, hvilket forårsager smerte, opkastning og forskydning af andre indre organer. Tests bestilles, og undersøgelser planlægges. Men når patienten nævner, at hun ikke har haft sin menstruation, bliver disse alarmerende symptomer pludselig trivielle. Hun er gravid! Ingen sygdom, intet at bekymre

sig om. Men er det den rigtige måde at se tingene på?”

Nej, det er ikke den rigtige måde at tænke på ifølge forfatterne. Graviditet kan være en lige så alarmerende diagnose som opdagelsen af en kræftsvulst i maven. Heldigvis kan graviditeten kureres meget lettere end kræften, og udstyret med de fornødne forebyggende midler kan patienten undgå at blive smittet i fremtiden.

”Hvad der tæller som en sygdom er et tilbagevendende spørgsmål i medicinens filosofi. Ekspert er uenige om de kriterier, hvormed vi kan skelne sygdomme fra andre fænomener.”

Ja, eksperterne er jo som regel uenige om alt muligt, også om hvad der kan betegnes som sygdom, mens lægfolk i sin uvidenhed mener at kunne skelne mellem at være syg eller sund og rask, selvom de ikke besidder lægens ekspertviden om årsager til sygdomme (patologi).

Selvom de færreste ville anse graviditet som en sygdomstilstand, er det ikke desto mindre det, som vore to bioetikere vil forsøge at få dem til.

Hvad er en sygdom?

”Nogle mener, at sygdomme kan defineres med henvisning til en objektiv sandhed, andre, at udtrykket er helt eller delvist socialt konstrueret. Uanset hvilket synspunkt man indtager, er det svært at finde en teori, der imødekommer alle de forhold, vi intuitivt tager for at være

sygdomme, mens vi udelukker alle dem, som vi intuitivt ikke gør. Vi argumenterer for, at der er flere pragmatiske grunde - baseret på en kombination af biologiske, sociale og normative overvejelser - til at klassificere graviditet som en sygdom.”

Forfatterne slår til lyd for at gå pragmatisk til værks med hensyn til at definere noget som en ”sygdom”. Hvad ligger der i det? Pragmatisme er en filosofisk retning beslægtet med konsekventalismen indenfor etikken, der vurderer noget som sandhed ud fra, om det ”virker”, altså fører til de resultater, vi ønsker. Med andre ord, forfatterne vil påvise udsagnet: ”graviditet er en sygdom” ved at vise, at det fører til bedre resultater, i denne sammenhæng bedre sundhed end et udsagn, der benægter, at graviditet er en sygdom.

”Sygdomme er skadelige. De forårsager lidelse og er dårlige for helbredet hos den person, der oplever dem. Almindeligvis fokuserer vi dog i en ønsket graviditet på det længselsfuldt ventede barn snarere end de skader, den gravide kvinde måtte opleve. Risikoen ved graviditet kan forekomme negligerbar eller ubetydelig i denne sammenhæng. Skaderne ved graviditet er ofte forbigående, og de fleste gravide overlever oplevelsen.”

Graviditet synes at adskille sig fra sygdomme ved, at førstnævnte ofte opleves som noget positivt trods risici og ubehag af den

gravide og af familie og pårørende, mens sygdom ses som noget uønsket og ondt. Begge opfattelser er ifølge forfatterne subjektivt farvede, men det er et objektivt faktum, at sygdomme er skadelige uanset, hvad vi føler ved dem. Gælder det samme graviditet?

”Her rejser der sig to spørgsmål. For det første, hvordan er risikoen ved graviditet sammenlignet med risikoen ved andre tilstande, der betragtes som sygdomme? Og for det andet, er sundhedsrisici i sig selv et tilstrækkeligt grundlag for at betegne en tilstand som en sygdom?”

En spændende sammenligning

For at besvare det første spørgsmål kan vi sammenligne graviditet med mæslinger. Mæslinger betragtes ukontroversielt som en sygdom og behandles som sådan af offentlige sundhedsmyndigheder og sundhedspersonale. Mæslinger er skadelige for næsten alle dem, der får dem. De fleste patienter vil dog overleve. Meget få vil dø, og kun en lille del vil fortsætte med at opleve langsigtede virkninger på deres helbred. Så hvordan kan man sammenligne risikoen for graviditet med risikoen for mæslinger?”

Det er karakteristisk for forfatternes argumentation, at de konstant omtaler graviditet ligesom en tilfældigt opstået tilstand, aldrig som ønsket og villet. De færreste pådrager sig mæslinger med vilje, mens en del

kvinder vel trods alt stadigvæk ønsker sig et barn og er villig til at løbe risikoen. Hvis en person f.eks. vælger en karriere i Forsvaret, må man gå ud fra, at han ved, at han risikerer liv og førlighed, hvis han kommer i kamp. Men ingen ville vel derfor betragte soldaterlivet som en sygelig tilstand, lige så lidt som de ville anse graviditeten i sig selv som en sygdom.

"Ligesom mæslinger er graviditet en selvbegrænsende tilstand. Det følger en forudsigelig bane, der normalt ender med patientens helbredelse. Både graviditet og mæslinger involverer også symptomer, der kan forringe ens normale funktionsevne... Hvad med dødeligheden? Her kan vi sammenligne livstidsrisikoen for at dø af mæslinger med livstidsrisikoen for at dø af graviditetsrelaterede skader."

Forfatterens sammenligning af sygdomsforløb for mæslinger og for graviditet falder som forventet ikke ud til graviditetens fordel. Der opremses en hel hær af symptomer, men forfatterne glemmer at nævne, at de fleste kvinder kun plages af nogle af dem.

Graviditet har højere dødelighed end mæslinger, siger statistikken,

og selv i de "udviklede" lande er det farligere at blive gravid end at få mæslinger. Men er det langt farligere end at færdes i trafikken? Hvis man ikke bør udsætte sig for den ret minimale risiko for at dø ved en graviditet, burde man så ikke også blive hjemme?

En ny opfattelse

"På grund af dette foreslår vi, at det er vigtigt at tænke grundigt over de sociale forhold, der præger en patients opfattelse af graviditet, før man for ivrigt støtter ideen om, at subjektiv værdi er det, der gør graviditet til en sygdom eller ej. Endelig er det værd at bemærke, at mange patienter diagnosticeret med 'sygdomme' som homoseksualitet eller umoral i gamle dage fuldt ud støttede ideen om, at de faktisk var syge; at disse forhold var 'dårlige' for dem."

Men hvor homoseksuelle nu ikke længere anser sig selv som syge i lyset af samfundets fordomme, så bør kvinder lægge indgroede følelser på hylden og lade være med at lade sig styre af omgivelsernes pronatalistiske fordomme og betragte graviditet som en faktisk ret alvorlig og farlig sygdom. Hvor mange kvinder har mon fortsat lyst til at sætte børn i verden, hvis de pådattes dette negative syn på moderskabet af samfundets stadig mere woke trend-sættere?

"Igen sætter dette spørgsmålstejn ved forholdet mellem subjektive opfattelser og betegnelsen af noget som en

sygdom. Sårbare og dårligt stillede sociale grupper presses ofte til at kategorisere deres oplevelser på måder, der passer ind i sociale normer. Hvis disse kategoriseringer resulterer i yderligere ulemper eller sårbarhed, bør vi betragte dem med mistro."

Konklusion

Forfatterens pragmatisme kommer tydeligt til syne: at betragte graviditet som sygdom er sandt, da det fører til noget, vi godt kan lide såsom mere kvindefrigørelse, mere ligeberettigelse og måske ikke mindst færre fødsler. Som Karl Marx sagde "Det gælder ikke om at fortolke verden, men om at forandre den". Kvinder er traditionelt ofre. De påtvinges moderskabet og fremmedgøres over for deres egne virkelige interesser. Hvis deres empowerment forøges ved at klassificere graviditet som sygdom, så må vi gøre det! Men hvem siger, at kvinder ikke også kan føle sig pressede til at vælge børn fra, ikke blot af frygt for de opreklamerede risici, men også for omgivelsernes dom i form af den stadig mere antinatalistiske kultur vi i Vesten lever under?

JMJ

DET KRISTNE MENNESKESYN

Er der noget, der hedder det kristne menneskesyn? Har vi ikke alle det samme syn på mennesket? Det er et relevant spørgsmål netop i vor tid.

Når man følger med i begivenhederne i verden og politikernes diskussioner, bliver man mere og mere klar over, at ideologien bag det hele er meget forskellig, altså synet på, hvad et menneske er, og hvad et samfund – også verdenssamfundet, er.

På denne baggrund vil jeg prøve at skitsere det, jeg vil kalde et kristent menneskesyn. Når jeg f.eks. hører politiske diskussioner om vitale emner, prøver jeg at analysere, hvilket syn på mennesket, der ligger bag argumenterne og eventuelt. beslutningerne.

1. I det kristne menneskesyn er hvert eneste menneske unikt, dvs. det har en værdi i sig selv og ikke, fordi det f.eks. tilhører en familie, en etnisk gruppe eller en bestemt religion. Når man i dag hører de politiske diskussioner om fremmedarbejdere eller flygtninge, får man det indtryk, at de ikke har den samme værdi som os danskere. Vi skal først og fremmest sørge for os selv. Man får meget let det indtryk, at vores opgave er at tage vare på Danmark alene. Heldigvis er der stadig mange eksempler på

politiske holdninger, hvor hensynet til andre, især dem, der er i nød, får en stor plads.

2. Begrundelsen for dette menneskesyn er helt klart bibelsk / kristent. Flere gange finder man i Det gamle Testamente udtrykket ”de fremmede, enkerne og de faderløse”, som Gud ganske særligt drager omsorg for:

”Herren beskytter de fremmede, han bringer faderløse og enker på fode” (Sl. 146,9). Gud pålægger sit folk at have det samme syn på alle mennesker – ikke mindst de svage, der ikke kan håndhæve deres rettigheder.

3. Om skabelsen af mennesket hedder det: ”Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem” (1. Mos. 1,27).

Ethvert menneske er altså skabt i Guds billede. Men der er en ekstra pointe: Teksten siger faktisk, at både mand og kvinde er skabt i Guds billede. Det giver en særlig værdi til ægteskabet, fordi det afspejler Guds væsen. Også på det seksuelle område er der i dag en stor forskel på nutiden og Bibelen.

4. Jesus sammenfatter hele Guds lov, som ikke mindst handler om vort forhold til hinanden med ordene: ”Du skal elske din næste

som dig selv” (Matth. 22,39).

Med næste skal vi forstå et medmenneske, det vil sige ethvert menneske. Men ordet ’elske’ skal ikke forstås som en følelse, men som en grundholdning. Man kan derfor omskrive dette bud med ”dit medmenneske har den samme ret som du til at blive respekteret for det, det er”. Der er ingen forskel på mennesker, hvad deres basale rettigheder angår. Mon ikke det, vi kalder for ’menneskerettigheder’ er inspireret af dette basale bud?

5. Bibelen beskriver i sin helhed menneskets værdighed, men også, at det langt fra er en selvfølge, at vi respekterer hinanden. Allerede i Det gamle Testamente siges det om og om igen, og det er i sidste ende også det, Jesus giver udtryk for. Der eksisterer en konflikt mellem den værdighed, Gud har givet enhver af os, og den måde vi ordner forholdene mennesker imellem på, sociologisk, kulturelt, politisk og endda religiøst.

6. For mig at se, er det også i dag vores hovedproblem og den egentlige grund til, at der er så mange forfærdelige konflikter i verden: Hvis ikke vi fastholder det kristne menneskesyn som ovenfor beskrevet, ødelægger vi hinanden og verden.

7. Skal man være kristen for at anerkende et sådant menneskesyn? Svaret er, at det ikke er en absolut betingelse, for ethvert menneske, hvis ikke det er helt manipuleret, vil inde i sig selv kunne indse, at sådan er virkeligheden, når de får den fremstillet. Mennesket ved altså af natur, hvad dets værdighed går ud på. Det kan man se af de mange og universelle oprør og demonstrationer, der vedrører de menneskelige forhold.

8. Hvis man helt ærligt og objektivt ville undersøge, hvorfor den såkaldte vestlige verden har udviklet sig i det store og hele som en menneskeværdig verden med de former for samfund, vi er så stolte over, må man indrømme, at det skyldes kristendommens langsomme indflydelse på den, altså igen det kristne menneskesyn, som lidt efter lidt har erstattet det ofte barbariske syn på mennesket.

Lad os blot tænke på vikingerne.

9. Hvis man på samme måde ser på udviklingen i dag, må man så ikke konstatere, at dette kristne menneskesyn er på retur? Men hvad er alternativet? Vi går, forekommer det mig, en fremtid i møde, hvor det er et alternativt menneskesyn, der bestemmer vores holdninger og politik. Den såkaldte 68-revolution har et alternativt menneskesyn, nemlig ethvert menneskes ret til selv at bestemme, hvad der er godt og

ondt i ens liv. Der findes altså ikke længere et objektivt menneskesyn, kun et subjektivt. Ingen skal bestemme, hvad der er godt og ondt, kun mig selv. Vi ser allerede konsekvenserne f.eks. på ungdomsområdet, hvad det seksuelle angår og hvad stoffer angår osv. Og hvordan udvikler ungdommen sig? Man taler nu om ungdommens psykiske problemer, som åbenbart tager til iflg. nye rapporter. Men også på et så vigtigt område som forholdet mellem mand og kvinde og den såkaldte sexismen slår dette nye menneskesyn igennem, hvad ingen rigtigt ser.

10. 68 – menneskesynet fremkalder nødvendigvis en pluralisme, som kan være meget problematisk. Det er helt legitimt at have forskellige politiske opfattelser og syn på verden, men hvis det sker på bekostning af vores nedarvede kristne menneskesyn, ja er i direkte modsætning til det, melder katastrofen sig. Så ender vi i barbariet ligegyldig, hvor meget vi henviser til de berømte menneskerettigheder. Det ville derfor være godt, hvis samfundsforskere virkeligt gennemgik de forskellige vestlige landes lovgivning og nye kulturer på baggrund af menneskerettighederne for at konstatere, om vores moderne samfund virkelig er i overensstemmelse med dem. Det kan man drage i tvivl.

11. Det var kirken (i bred forstand), der ved evangeliet bragte dette menneskesyn til vor del af verden. Hvor er kirken henne i dag i denne forbindelse? Tavs og dybt splittet!

12. Sammenfatning af det bibelske menneskesyn.

En analyse af syndefaldsfortællingen (ikke syndefaldsberetningen) viser os også følgende problematik som årsag til vor aktuelle situation:

Slangen frister kvinden: *"Har Gud virkelig sagt, at I ikke må spise af alle træerne i haven? Kvinden svarede til slangen: Vi må gerne spise af frugten på havens træer. Men frugten på det træ, der står midt i haven, har Gud sagt, at vi ikke må spise af og heller ikke røre ved, for at vi ikke skal dø. Slangen sagde så til kvinden: Nej, I skal ikke dø! Men Gud ved, at den dag, I spiser af den, åbnes jeres øjne, og I bliver som Gud og kan kende godt og ondt. Så så kvinden, at træet var godt at spise af og fristende at se på, og at træet var tillokkende at få forstand af, og hun tog af dets frugt og spiste den, og hun gav også sin mand, der stod sammen med hende, og han spiste"* (1. Mos. 3,1-6).

Man kan se i teksten en belæring fuld af symboler om en aktuel situation i Israel i 900-800 år før Kristus. Slangen var symbolet på datidens hedenske frugtbarheds-

kult, som vi finder mange statuer for. Derfor henvender den sig til kvinden, for det var hendes problem i familien og i samfundet, hvis hun ikke kunne få børn. GT er fuld af eksempler på denne problematik. Meget tyder på, at det også i et vist omfang er vor tids problem, hvorfor vi nu taler meget om kunstig befrugtning.

Træet er symbolet på en alternativ måde at blive befrugtet på. Udtrykket 'godt og ondt' er et semitisk udtryk for 'alt'. Træet kan gøre mennesket ligeså klogt som Gud, og det er grunden til, at Gud har forbudt mennesket at spise den frugt. Gud vil nemlig ikke, at mennesket skal blive ligeså klog som han, siger slangen.

Forbuddet mod at spise af træet var fra Guds side at beskytte mennesket mod noget livsfarligt. Men slangen fordrejer betydningen.

Dertil kommer, at slangen ikke kalder Gud med hans fulde navn, som han hedder i fortællingen: 'Jahve Gud', men kun 'Gud'.

Han kan altså være en hvilken som helst gud, f.eks. slangens gud: Baal. Ordet gud står endda i flertal: guder, som både kan forstås som gud og guder.

Kvinden gennemskuer ikke slangens bedrag. Kvinden så med nye øjne. Det beskrives med tre begreber: Det var lækkert, fremkaldte lyst og ikke mindst

opstod der en dyb længsel i hende efter at blive lige så klog som Gud i spørgsmålet om frugtbarhed.

Selve udtrykket:
»kvinden har ret til sin krop« er et falsk slogan.
Biologisk er det det ufødte barn, der har ret til kvindens krop. Den er "bygget" af Gud for at være 'hus' (bolig) for et nyt menneske.

Nu kunne hun selv løse sine problemer på det område, og hun spiste af frugten og gav også sin mand af den. Men teksten siger helt klart, at han var til stede under hele processen. Og der står ikke Adam, men hendes mand. Forfatteren vil helt klart sige, at Adam svigtede ved ikke at stoppe kvinden, sin hustru, tværtimod han lod hende forføre ham. Deres roller er byttet om. Som mand skulle han have overtaget kontrollen og beskyttet hende, men han lod hende bestemme over situationen.

Forfatterens budskab til sine læsere dengang og til os i dag er, at forholdet mellem mand, kvinde og børn er grundlæggende ødelagt set med Guds øjne.

Konsekvenserne er især følgende: Det livsvarige forhold mellem mand og kvinde er ødelagt og i

mange tilfælde erstattet med det såkaldte kæresteforhold.

Kønsidentiteten vakler. Kan homofile 'få' børn? Hvorfor får kvinder i Danmark under to børn? Hvorfor gør man abort til en menneskeret for kvinder? Hvor skal grænsen for abort gå: 10 uger, 20 uger, eller senere? Hvorfor anerkender man ikke ufødte børns menneskerettigheder?

Selve udtrykket: 'kvinden har ret til sin krop' er et falsk slogan. Biologisk er det det ufødte barn, der har ret til kvindens krop. Den er "bygget" af Gud for at være 'hus' (bolig) for et nyt menneske. Alt det kan man teologisk udlede af kapitel 2 og 3 i 1. Mosebog.

Kirken svigter såfremt den ikke belærer menneskene om dette menneskesyn.

Lars Messerschmidt
Katolsk teolog

Om menneskets skabelse

Professor Jérôme Lejeune (1926-1994)

Gud har skabt mennesket i sit billede.
Fristelsen i vores tid er hovmodigt at ville
skabe mennesket i menneskets billede

OBS

Husk at meddele os hvis du flytter

Vi har ofte svært ved at finde de nye adresser

Send en mail til info@rfm.dk